R 5384

ஜெபம் மற்றும் சாட்சி பகருதலுக்கான மேய்ப்பரது ஆலோசனை

PASTORAL ADVICE ON PRAYER AND TESTIMONY

புது சிருஷ்டிக்கு தேவபக்தியுண்டாகும் வகையில் வாரம் ஒருமுறை விசேஷித்த கூடுகைகளாக ஜெபம் மற்றும் சாட்சியமளிக்கும் கூடுகைகள் தேவைப்படுகிறது. குறைந்தபட்சம் வாரம் ஒருமுறை ஒரு இரவுப்பொழுதாவது ஒதுக்கி பொதுவான வகையில் ஜெபக்கூடுகைகளை ஏற்பாடுசெய்தால் நமது நண்பர்களுக்கு அது மிகவும் ஆதாயமளிப்பதாக இருக்கும் என நாம் நம்புகிறோம். எங்களுடைய ஆலோசனையின்படி இம்மாதிரியான கூடுகைகளுக்கு வாரத்தின் மத்தியில் வருகிற, புதன்கிழமை மாலைவேளையைத் தேர்ந்தெடுப்பது சிறந்தது ஆகும். இக்கூடுகை சாட்சிபகருதலைவிட பிரத்யட்சமாக ஜெபத்திற்கு ஒதுக்குவதாக இருக்கவேண்டும். கூடுகையை நடத்துபவர் ஜெபத்தோடுகூட துவங்கி, பின் இரண்டு அல்லது மூன்று ஜெபங்களுக்காக சகோதரர்களை அழைக்கலாம். அதன்பின்பு அவ்வாரத்துக்குண்டான வசனப்பகுதியை வாசித்து, மூன்று நிமிடங்களாவது அவ்வசனப்பகுதியை குறித்து விவரிக்கலாம். அல்லது நபர்கள் மிகக்குறைவாக இருக்கும் பட்சத்தில் ஐந்து நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருக்கும்பட்சத்தில் இரண்டு நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். வசனங்களுக்கு விளக்கம் தரும் நேரமானது சபையின் எண்ணிக்கையின் அளவைப் பொருத்ததாகும்.

பின்பு கூட்டத்தலைவர்; இந்த மாலைப்பொழுதானது விசேஷமாக ஜெபத்திற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நாம் அனைவரும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அறிந்தபடி, ஒரு கிறிஸ்தவன் கர்த்தரை ஆராதிப்பதும், ஜெப ஸ்துதிகளை ஏறெடுப்பதும் அவனுடைய விசேஷமான சிலாக்கியம் ஆகும். நாம் இருதயப்பூர்வமாக விசுவாசித்து வாயினாலே அறிக்கை செய்கிறோம். இக்கூடுகையில் ஒவ்வொருவராக பெயர்சொல்லி அழைக்காமல், வந்துள்ள அனைவரும் பங்கெடுக்கச்செய்ய வேண்டும் என்பதே நமது விருப்பமாகும். ஒரு சில வார்த்தைகளே கூறமுடியுமாயின் அது ஒரு காரியமல்ல. ஆனாலும் ஜெபமானது மிக நீண்ட ஜெபமாக இருக்கக்கூடாது என்கிற கருத்தை நாம் வலியுறுத்துகிறோம். இப்போது நாம் இரு சகோதரர்கள் மற்றும் ஒரு சகோதரி எழுந்து நிற்க வாய்ப்புத் தருவோம். அதன்பின்பு ஒரு கீர்த்தனையைப் பாடலாம். கீர்த்தனையைத் தொடர்ந்து ஒரு சகோதரர் மற்றும் சகோதரிக்கு ஜெபிக்க(சபையிலுள்ளோரை ஆயத்தம்பண்ணும் பொருட்டாக) வாய்ப்புத் தந்து, இவ்விதமாக அனைவருக்கும் வாய்ப்புத் தரலாம்.

ஜெபிக்கும் இந்த சிலாக்கியத்தை பயன்படுத்தும்போது கர்த்தருடைய பிள்ளைகள்மேல் பெருத்த ஆசீர்வாதம் வரும் என காண்கிறோம். இவ்விதமாக அநேகர் உற்சாகப்படுத்தப்படவேண்டும். ஏனெனில் அநேகர் தங்களுடைய வாழ்க்கையின் இதுபோன்ற அனுபவங்களை முன்பு பெற்றிருக்கவில்லை.

இவ்விதமாக வாரம் ஒருமுறை நடத்தப்படும் ஜெப ஆராதனையானது மாதம் ஒருமுறை நடத்தப்படுவதைக்காட்டிலும், இந்த நோக்கத்தை அதிகம் நிறைவேற்றுகிறதாயிருக்கிறது என நினைக்கிறோம். வாரம் ஒருமுறைக்கு மேலாக இக்கூடுகைகள் நடத்தப்படுமாயின் கடினமானதொன்றாயிருக்கும். அம்மாதிரியான ஒழுங்குமுறை எந்தவொரு சபையிலும் பின்பற்றப்பட்டால், அது மாற்றப்படவேண்டும் என பரிந்துரைக்கிறோம்.

முன்மாதிரியான சாட்சியக் கூட்டம்

A Model Testimony meeting

வார இடையிலான கூடுகை, துதி செய்வதற்கும் சாட்சி பகருதலுக்குமான கூடுகையாக ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்பது நியதியாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டதுபோல தன்னுடைய தனிப்பட்ட அனுபவங்களை எடுத்துரைப்பதற்கான வாய்ப்புகளாக ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு விசேஷ பக்தியுண்டாக்கும் கூடுகைகள் தேவை. நாளது வரையிலான சாட்சிகள் மிகவும் உதவிகரமானது. கர்த்தருடைய எல்லா ஜனங்களுக்கும் சோதனைகளும் கஷ்டங்களும் உள்ளது. ஒருவர் மற்றொருவருடைய அனுபவங்களைக் கேட்கும்போது, ஒருவர்மேல் ஒருவர் பரிவிரக்கம் கொள்ளக் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

அம்மாதிரியான கூடுகைகள் ஒன்று அல்லது இரு கீர்த்தனைப் பாடல்களோடு ஆரம்பித்து, பின் ஒன்று அல்லது மேற்பட்ட சுருக்கமான ஜெபங்கள் செய்யப்படவேண்டும். கூடுகையை ஆரம்ப ஜெபத்தோடு துவங்கும் சகோதரர், கூடுகை ஆரம்பிக்கும் முன்பே என்ன செய்யவேண்டும், என்ன செய்யக்கூடாது என முன்கூட்டியே அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். துவக்க ஜெபமானது கூடி வந்திருக்கிறவர்கள் சரியான மனநிலைமையோடு கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு, அவர்கள் இருதயத்திலும், மனதிலும் தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தை பெறும்படியான விண்ணப்பமாக இருக்கவேண்டும்.

உதாரணமாக, மாலை வேளைக்கான வசனப்பகுதியானது, ''ஆகையால் ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்'' என இருக்குமாயின், கூட்டத்தலைவர் இவ்விதமாகக் கூறலாம்: இவ்வாரத்திற்கான நம்முடைய வசனப்பகுதியானது(மேற்கூறிய வசனத்தை வாசிக்கவும்)... தேவனுடைய பார்வையில், அவருடைய ஜனங்களில் யாரொருவரும் பெற்றிருக்கவேண்டிய குணநலன்களில் தாழ்மையானது மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். தாழ்மையை

நாம் உடையவர்களாக இருந்தால் தேவனுடைய பார்வையில் அவரை நாம் பிரியப்படுத்துகிறோம் என்று முழு வேதாகமமும் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. மேலும் நாம் இக்குணத்தை பெற்றிருந்தாலொழிய தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்கு தகுதியடைய முடியாது. இக்குணத்தின் தேவையிலுள்ள ஞானத்தையும் நம்மால் கவனிக்கமுடிகிறது. தேவன் ஒருவேளை தாழ்மையில்லாதவர்களை உன்னத நிலைமைக்கு உயர்த்தவேண்டியிருப்பின், பரலோகத்தில் மேலும் ஒரு கடினநிலைமைக்கு அது வழிவகுக்கும்.

சாத்தானானவன் தன்னை தேவனுக்கு முன்பாக முறையாக ஒப்புக்கொடுத்தவனல்ல என காண்கிறோம். அவன் இந்த மேட்டிமையான நிலையை பெற்றவுடன், தேவனைவிட தான் சிறப்பாக செயல்படமுடியும் என உறுதியாக எண்ணியிருக்கக்கூடும். இவ்வெண்ணத்தை காண்பிக்கும்பொருட்டு அவன் எடுத்த முயற்சியில் தனக்குத்தானே வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியதுடன், மனுக்குலத்தின்மேல் பாவம் மற்றும் மரணத்தை கொண்டுவந்தான். பிதாவின் சித்தத்திற்கு தம்மை முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுத்தை இயேசு காண்பிக்கவேண்டியது தேவனுக்கு அவசியமாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் இயேசுவினுடைய பாதையை நாம் காண்கிறோம், பின் பிதாவானவர் அவரை எவ்வாறு உயர்த்தினார் என்பதையும் காண்கிறோம். நாமும் தெய்வீக வழிநடத்துதலின்படி நமக்கு வருகிற ஒவ்வொரு காரியத்திலும் நம்மை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். "ஆகையால் ஏற்ற காலத்திலே தேவன் நம்மை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்".

இப்போது, அன்பிற்குரிய நண்பர்களே, நீங்கள்கூட ஒருவேளை இவ்வாரத்தில் தாழ்மையின் அடிப்படையிலும் அல்லது அதன் எதிர்மறையாகிய பெருமையின் அடிப்படையிலும் பெற்ற அனுபவங்களை எங்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ளலாம். இது வசனத்தின் மீதான விளக்கவுரையாக இருக்கக்கூடாது. இந்த வசனப்பகுதியின் அர்த்தத்தை நாம் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறோம். உங்களுடைய சொந்த அனுபவங்களையே பகிர்ந்துகொள்ள நாங்கள் விரும்புகிறோம். நீங்கள் பெற்ற அனுபவங்களில் எந்த அனுபவம் உங்கள் மனதை இந்த வசனப்பகுதியோடு ஈர்த்ததாக எண்ணுகிறீர்கள்? உங்களுடைய சொந்த அனுபவங்களிலிருந்து சிறுபகுதியை நாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாமல்லவா! நாம் இப்போது சகோதரர் A யினிடத்திலிருந்து அறையின் இருபக்கமும் உள்ள சகோதரர்களில், மாறி மாறி எல்லோரும் பங்கேற்கும்படி கடந்துசெல்லலாம். சகோதரரே, இப்போது உங்கள் சாட்சியைத் தருகிறீரா?

இரட்டிப்பான பலனை எவ்வாறு பெறுவது?

How to get double effect?

சாட்சிபகர ஒருவரை முன்வரிசையிலும் மற்றொருவரை பின்வரிசையிலுமிருந்து அழைக்கும்போது, இரட்டிப்பான பலனை நாம் பெறலாம். சாட்சியானது ஒருமுனையிலிருந்து ஆரம்பிக்கும்போது, தூரத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்கான வாய்ப்பானது நீண்ட நேரமாகாமல் வராது என நினைக்கத்தோன்றும். அதினால் அருகிலுள்ள ஒருவரையும், பின் தூரத்திலுள்ள ஒருவரையும், பின் அருகிலுள்ளவரையும், பின் தூரத்திலுள்ளவரையும் அழைக்கும் முறையை கடைப்பிடித்தோமானால், அது எல்லோரையும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கச் செய்வதுடன், முழு கூடுகையிலும் அவர்களை விழிப்புடன் இருக்கச்செய்யும்.

ஒரு சாட்சியக்கூட்டத்தை நாமே நடத்தும்போது, ஒரு நல்ல சாட்சியத்தோடு ஆரம்பித்து நல்ல சாட்சியத்தோடு முடிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை நாம் சிந்தையில் நிறுத்தவேண்டும். ஆகவே நாம் நல்ல மற்றும் பரவலாக எழுச்சியூட்டும் வகையில் சாட்சிபகரும் ஒருவரோடுகூட துவங்கும்போது, ஆரம்பத்திலேயே நல்ல உத்வேகத்தைத் தரமுடியும். துவக்கப்பாடலை நாம் பாடும்போதே எந்த சகோதரன் அல்லது எந்த சகோதரி துவங்க அல்லது முடிக்கவேண்டும் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். அப்போது நாம் நல்ல துவக்கத்தை அல்லது நல்ல நிறைவைப் பெற்றிருக்கிறோம் என உறுதிகூறமுடியும்.

சாட்சி பகருகின்றபொழுது யாரேனும் இடையில் சிறிது ஸ்தம்பித்து, பின் எப்படி தொடர்வது என தெரியாமல் இருப்பாராயின், நாம் எவ்விதம் நிலைமையை சீராக்குவது எனில், சகோதரரே(அல்லது சகோதரியே) உங்கள் அனுபவம் அப்படியாய் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொண்டோம் என்று கூறலாம். அச்சமயத்தில் நாம் என்ன யூகம் செய்கிறோமோ, அது அவருடைய உண்மையான எண்ணமாகக் கருதி, அவர் அந்தக் சாட்சியை முடிக்கமுடியாமல் உள்ளார் என நாம் நினைத்தால், அதைஅவரிடம் கூறிவிடவேண்டும். நாம் இதை செய்யக் கூடியவராக இருக்கவேண்டும். கூட்டத் தலைவர் இதை செய்ய முடிபவராக, அச்சகோதரரை அன்புடன் உற்சாகப்படுத்துகிறவராக இருப்பார்.

அந்த சகோதரரோ, சகோதரியோ; இதுவல்ல! என்று சொல்லுமளவுக்கு வேறுவிதமான கருத்தை நாம் சொல்லாமலிருக்க கவனமாயிருக்கவேண்டும். மாறாக நாம் கொடுக்க முயற்சிக்கும் கருத்தானது சகோ.ரஸ்ஸல் அவர்கள் என் எண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்டார் என்று கூறுமளவுக்கு இருக்கவேண்டும். மாறாக நாம் ஒன்றும் கூறாமலோ, அல்லது கடுகடுப்பாகவோ இருந்தோமானால், அந்த சகோதரன் (குறிப்பாக சகோதரிகள்) அடுத்தமுறை மிகவும் சோர்வடைவதுடன், அமைதியாக இருப்பதே மேல் என்று நினைப்பார்(ள்).

ஒரு சாட்சியக்கூடுகையில், 60 லிருந்து 100 பேர்வரை கூடிவரும்போது, அங்கே உதவிகரமான கூடுகையாக அமைய வாய்ப்புஇருக்காது. 12லிருந்து 15வரையே மிகவும் பயனுள்ள எண்ணிக்கையாகும். அப்போது போதுமான அளவு வித்தியாசமான அனுபவங்களும் கிடைக்கும். சாட்சிபகர ஒவ்வொருவருக்கும் அதிகநேரம் கிடைக்காவிட்டாலும், எல்லோரும் சாட்சி பகர போதுமான நேரம் கிடைக்கும்.

முதலாவதாக சாட்சி பகருகிறவர், அவருடைய சாட்சியில் ஒருவேளை தவறான கருத்தோ அல்லது நடவடிக்கையோ எடுத்திருப்பாராயின், ஒருவேளை அவர் இவ்வாறு கூறலாம்; இவ்வாரம் நான் ஒரு போதகரை சந்தித்து உரையாடினேன், அவர் வேதத்தில் உள்ள எல்லாவற்றையும் அறிந்திருப்பவராக தன்னை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார். நான் அவரிடம் பல கேள்விகளை கேட்கும்போது அவரால் பதில்சொல்லமுடியவில்லை. மேலும் அதை எல்லா ஜனங்களும் பார்க்க நேர்ந்தது! என்று சாட்சி பகர்ந்தார்.

இப்போது கூட்டத்தலைவர் அவரிடம் என்னகூறலாம் என்றால், சகோதரரே, நீங்கள் நல்லமுறையில் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதில் எனக்கு எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை. ஆனால் நீங்கள் ஞானமாக செயல்பட்டுள்ளீர்கள் என்பதை என்னால் உறுதியாகக் கூறமுடியாது. இதையே நீங்கள் இதமாக செய்திருந்தால் நலமாக இருக்கும். நாம் முரட்டுத்தனமாக இருக்கக்கூடாது. மாறாக நம்மை எதிர்ப்பவரை இதமாகவும் சாந்தமாகவும் அறிவுறுத்தவேண்டும். இம்மாதிரியான காரியங்களைப் ஏற்றுக்கொள்ள அநேக வருடம் போதகராக நிற்பவர்களுக்கும், படிப்பிலும் கனத்திலும் உயர்வாக உள்ளவர்களுக்கும் மிகவும் கடினம் என்பதை நீங்கள் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே பகைமையைத் தூண்டாதவகையில் நீங்கள் இருமடங்கு ஜாக்கிரதையுள்ளவராயிருக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் இதமான, சாந்தமான ஒரு சிறுவார்த்தையை பயன்படுத்தலாம். நீங்கள் பேசினதுபோல் இருந்தால், அந்த ஊழியக்காரர் உங்களிடத்தில் போதுமானஅளவு தாழ்மை இல்லை என எண்ணக்கூடும்.

வேறு ஒருவர் ஒருவேளை வேறுவகையில் திரித்துக் கூறுபவராக இருக்கலாம். நன்கு சாட்சிபகரும் கலையை சாட்சிக் கூட்டத்தலைவர்கள் சபையில் வளர்க்கவேண்டும். இதைக்குறித்து அவர்கள் சரியான யோசனைகளை உடையவராக இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் சபை ஜனங்கள் வரக்கூடிய கூட்டங்களில், என்ன நேர்ந்தாலும் முறையான எண்ணங்களோடு கையாளுவர், இந்தவகையில் அவர்களது மனதும் நிலைவரப்படுத்தப்படும்.

சாட்சியக்கூட்டமானது ஒரு சொற்பொழிவுக்கல்ல
Testimony meeting not for a Discourse

யாராவது ஒருவர் இக்கூடுகையில் பிரசங்கம் பண்ண முற்படுவாராயின், கூட்டத்தலைவர், “மன்னிக்கவேண்டும் சகோதரா, இது பிரசங்கம் செய்வதற்கான கூடுகையல்ல, இது சாட்சிபகரும் கூடுகை, ஒருவேளை வேறொரு சமயத்தில் நீங்கள் நீண்ட நேரம் சத்தியஉரை நிகழ்த்தலாம்” என கூறலாம்.

சாட்சி பகருதல் என்றால்என்ன என்பதைக் குறித்த விளக்கம் கூட்டத்தலைவர் தந்தால் அது நலமானதாயிருக்கும். அது குறித்து பின்வருமாறு : சாட்சியம் என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி ஓரளவிற்கு நாம் தெரிந்திருக்கிறோம். அது ஒரு வசனப்பகுதியின் மேலான சத்திய உரையோ அல்லது விளக்கவுரையோ அல்ல. இக்கூடுகை விசேஷமாக சாட்சி பகருதலுக்கே. நானே இந்த மாலைப்பொழுதிற்கான வசனப்பகுதியின் விளக்கவுரையை துவக்கத்திலேயே தருகிறேன் என்று கூறினபின்பு, சகோதரருடைய சொந்த அனுபவங்களை இனி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நண்பர்கள் அனைவரும் இவ்விஷயத்தை நன்கு அறிந்திருப்பார்கள் என நம்புகிறோம். ஏதொரு விஷயம் துல்லியமான முறைமையின்றி இருப்பின், அது முறைமைக்கு புறம்பானதாக அவர்களால் காணப்படவில்லை என எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் கூட்டத்தலைவரோ அவ்வசனப்பகுதியை வாசித்து, அதின் அர்த்தத்தை தனது குறிப்பாக, ஒருசில வார்த்தைகளில் குறிப்பிடலாம். அதன்பின்பு சாட்சிகள் கேட்கப்பட்டு, என்ன எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அதை அவர்கள் காண்பர். கூட்டமுடிவில் தலைவரின் சொந்த அனுபவங்கள் தரப்பட்டால், மற்றவர் அனைவரும் முறையான கருத்தைப் பெற்றுக்கொள்வர்.

நம்முடைய கருத்து என்னவெனில் சகோதரர்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிச்செல்ல முறையற்ற அவசரம் காண்பிப்பது அவர்களுக்கு சிறந்ததல்ல என்பதாகும். மாறாக நம்முடைய வழக்கத்தின்படி வாழ்த்துதல் தெரிவிக்கும்வரை காத்திருக்கலாம். இந்த விஷயங்கள் சம்பந்தமாக வசனங்கள் நேரடியாக சொல்லப்படவில்லையாதலால், இதை எந்த ஒரு சட்டமாகவோ அல்லது பிரமாணமாகவோ போட நமக்கு உரிமையில்லை. வெறுமனே ஆலோசனை தரமுடியும். என்னவெனில் கூட்டம் முடியும் தருவாயில் நீண்டநேர பேச்சுக்கள் நுழையாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். கூடுகை முடிந்தபின்பு கூட்டம் போடுதல் அக்கூட்டத்தினுடைய பலன்களையும் ஆசீர்வாதங்களையும் இழக்கச்செய்யும் அபாயமும் உண்டு. சகோதரர்கள் கூடுகை முடிந்தவுடன் உடனடியாக சென்றுவிடும்போது, ஐக்கியத்திற்கான அதிக வாய்ப்பு இல்லை என்பதும் உண்மையே. ஒரு சிலர் முன்கூட்டியே கூட்டத்தலைவர் வரும் முன்போ அல்லது கூடுகை ஆரம்பிக்கும் முன்போ வரும்போது, சிறிது நட்பின் பரிமாற்றம் நடைபெறலாம். அவ்வாறு செய்யும்போது ஒரு சிலருக்கு அது வீண் போகாது. இது ஒரு மிகவும் பயனுள்ள வாய்ப்பாக தெரிகிறது.

ஜெபித்தலில் முறையான மனப்பாங்கு
Proper attitude in prayer

ஜெபத்திலே கர்த்தரிடத்தில் சேருகிற எந்த ஒரு கிறிஸ்தவனும், அவன் உடலை எவ்விதமாக வைக்கவேண்டும் என்பதுபற்றி எந்த வரையறையும் வேதத்தில் இல்லை. ஆனால் நின்றுகொண்டும், முழங்காற்படியிட்டும் ஜெபிப்பது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விஷயத்தில் தெளிந்தபுத்தியின் ஆவியில் யாரொருவர் வழிநடத்தப்படவேண்டும். அவர் வெளியிலே தெருவில் இருக்கும்போது, முழங்காற்படியிடுவது கண்டிப்பாக

விரும்பத்தக்கதல்ல. கற்கலாலான தரையில் நிற்கும்போது அங்கும் முழங்காற்படியிடுவது விரும்பத்தக்கதல்ல. தனிமையில் இருக்கும்போது முழங்காற்படியிட்டு ஜெபிப்பது சிறந்தது. இருந்தபோதிலும் முழங்காற்படியிட்டு ஜெபிக்கும்போது தூக்கக் கலக்கமடைகிறோம் என சிலர் தெரிவிக்கிறார்கள். நாம் எவ்வாறு செய்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என நம் மனப்பாங்கு சொல்கிறதோ, அவ்வாறு செய்வதே நம்முடைய விருப்பமாகும். முழங்காற்படியிடும்போது தூக்கக்கலக்கமாக இருக்கிறது என்று நாம் கண்டால், விழித்திருந்து அதேசமயத்தில் ஜெபத்தில் கவனத்தோடு இருக்க வேறு முறையை மேற்கொள்ளலாம்.

சபையாக ஜெபிக்கும்போது தலைகளை தாழ்த்தி அமர்ந்திருந்து ஜெபிப்பது சிறந்தது என்பது பொதுவாக கண்டறியப்பட்டதாயும், எங்களுடைய கருத்தாயும் உள்ளது. உண்மையாகவே, பெற்றிருக்கும் அறிவையும் பழக்கவழக்கத்தையும் பொறுத்தே ஆகும், எந்த மனப்பான்மையை தெரிவுசெய்கிறார்கள் என்பதை பெரும்பாலும் தீர்மானிக்கும். எங்கும் இருக்கும் நண்பர்களுக்கு நாம் சொல்லநினைக்கும் கருத்தானது, பொது ஊழியத்தில் மேற்சொன்ன முறையே ஜெபிக்கும்போது சிறந்தது ஆகும். சிறிய கூடுகையாயிருந்து தரையில் கம்பளம் விரிக்கப்பட்டிருந்தால் முழங்காற்படியிடுவது நன்று. சாட்சியக்கூட்டங்களைப் பொறுத்தளவு, நம்முடைய கருத்து என்னவெனில், பெரிய கூடுகையாக இல்லாமலிருந்தாலொழிய, அமர்ந்துகொண்டு சாட்சி பகருவது சிறப்பானதுடன், அமர்ந்திருக்கும் மற்றவரும் சாட்சி பகருவது சுலபமாக இருக்கும். எழுந்து நின்று சாட்சி கூறுதல் சிலருக்கு கடினமானதாகவும், தர்மசங்கடமானதாகவும் இருப்பதுடன், என்ன சொல்லப்போகிறோம் என்பதையும் மறந்துவிடுவர். ஆகவே அமர்ந்திருப்பது அவர்களுடைய பதட்டத்தைக் குறைக்கிறது. பெரிய அளவிலான கூடுகையில் ஒருவர் எழுந்து நின்று பேசும்போது அவருடைய குரல் அனைவருக்கும் கேட்கும்.

சபையாக பாடும்போது எழுந்து நிற்பது
Standing during congregational singing

பாடுவதைப் பொறுத்தமட்டில், கிரேட் பிரிட்டனில் உள்ள வழக்கத்தின்படி நின்றுகொண்டு பாடுவது மிகவும்நன்று. துதி ஆராதனையில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பல பாடல்கள் பாடப்படும்போது நின்றுகொண்டேயிருப்பது மிக கடினமானதாகும். ஆனாலும் நின்றுகொண்டுபாடுவது பொதுவாக அனுகூலமானது. நின்றுகொண்டு ஒருவர் பாடும்போது தனித்துவமாக காண்பிப்பதுடன், அவருடைய குரல்வளையங்கள் சரியான நிலையில் இருப்பதால் அவரால் நன்றாக பாடவும் முடிகிறது. ஆகவே பாடல் அறிவிக்கப்படும்போது, சகோதரர்கள் நிற்பது விரும்பத்தக்க ஒன்றாகும்.

எப்போதும் பொருத்தமானமுறையாக, "எழுந்துநிற்க" அழைக்கவேண்டுமே தவிர, கண்டிப்பான முறையில் அழைப்பு விடுக்கக்கூடாது. கூட்டத்தலைவர், "சபையானது எழுந்து நிற்கவும்" என்று கூறாமல், நாம் எழுந்து ஒரு பாடலைப் பாடலாம் என கூறவேண்டும். உடல்நிலைமையைப் பொறுத்து சிலர் உட்கார்ந்து இருப்பதே நன்று. அதினாலேயே , "நாம் எழுந்து பாடுவோம்" என்ற அழைப்பானது எழுந்து நிற்க விருப்பமுடையவர்களுக்கே சொல்லப்பட்டதாக இருக்கும். சிலர் செய்வதுபோல நாம் எழுந்து பாடவும், பின் நின்றவண்ணமாக இருக்க, "சகோதரர் **A**" ஜெபிப்பார் என்பதும் பெரிய தவறு என நாங்கள் நினைக்கிறோம். அநேக வேளைகளில் இது உண்மையிலேயே கடினமான இன்னல்களை சுமத்துவதாக இருக்கும்.

அதிகப்படியான ஆணவம்
Too much self-conceit

ஆனால் நிறைவுப் பாடலின்போது, சபையானது எழுந்து நிற்கையில், முடிவு ஜெபத்திற்காக அவர்களை உட்காரச்சொல்வதற்கு பதிலாக நின்றுகொண்டே இருக்கச் செய்வது நலமானதே. மேலும் அந்த ஜெபமானது ஆசீர்அளிக்கும் விதமாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, யாரையும் துன்பப்படுத்தும் வகையில் நீண்ட ஜெபமாக இருக்கக்கூடாது. ஏற்கனவே ஒரு ஜெபம் செய்யப்பட்டிருக்குமாயின், அதிக வார்த்தைகளால் ஏறெடுக்கப்படும் ஜெபமும் அவசியமானதல்ல. பெரும்பாலான ஜெபங்கள் நீண்ட ஜெபங்களாகவே உள்ளன.

ஜெபத்தில் வழிநடத்துபவர் நீண்ட விண்ணப்பங்களை ஏறெடுப்பதன்மூலம் முழு சபையாரின் சுயாதீனம் மற்றும் உரிமைகளில் தலையிடக்கூடாது. நம்முடைய கர்த்தர் மிக நீண்ட ஜெபங்களை ஏறெடுத்தார் என வாசிக்கமுடியாது. தனிமையில் இரவுமுழுவதும் சில நேரங்களில் ஜெபித்தார் என்பது உண்மையே. ஆனால் பொது இடங்களில் நீண்ட ஜெபங்களை அவர் ஏறெடுக்கவில்லை. கர்த்தர் சீஷருக்குக் கற்றுக்கொடுத்த ஜெபமானது மிக சுருக்கமானதாகவும், புள்ளி விவரமானதுமாகும். அண்ட சராசரத்தையே எவ்வாறு வழிநடத்தவேண்டும் என கர்த்தருக்கே தெரிவிக்க நினைக்கும் சிலர் சுய அக்கரையுடையோராயும், இறுமாப்பும் உடையவராக இருக்கின்றனர். நம்மையே நாம் இயக்குவதற்கு மிககுறைவுள்ளவர்களாக இருப்பதைக் கற்றிருக்கும்போது, சர்வ வல்லவருக்கு அவருடைய விஷயங்களில் ஆலோசனை தரமுடியாது.

புறவடிவம் சார்ந்த அல்லது சம்பிரதாயமான ஜெபம் கேலிக்குரியது
Formal prayer often mockery

போஸ்டன் நகர நாளிதழில், முக்கியமான ஊழியக்காரர் ஒருவர், அடுத்ததினம் நிகழ்த்தவிருக்கும் ஜெபம் சம்பந்தமாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தசெய்தி என்னவெனில், போதகர் _____________ , நாளை போஸ்டன் நகர மக்களுக்காக இதுவரை இல்லாதவகையில், விலாவாரியான ஜெபம்ஏறெடுப்பார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அந்த இதழாசிரியர், இந்தஜெபம் கர்த்தருக்கு ஏறெடுக்கப்படும் ஜெபமாக இருக்காது என தெளிவாக அறிந்திருந்தார்! நாம் தெளிந்த

புத்தியுள்ள ஆவியை அதிகஅளவில் பெற்றிருக்கவேண்டுவது தேவையானஒன்று. நம்முடைய இருதயத்தின் நோக்கங்கள் நல்லவையாக இருக்க கர்த்தர் நோக்குகிறார் என நாம் யூகிக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய ஜெபம் மனிதரால் கேட்கப்படவேண்டும் என அவர் நமக்குச் சொல்லவில்லை. நாம் கர்த்தரிடமே ஜெபத்தை ஏறெடுக்கவேண்டும்.

அந்தரங்கமான ஜெபமானது, "அறைக்குள் பிரவேசித்து கதவைப்பூட்டி" என்று நமக்கு சொல்லப்பட்டிருப்பதால், நம்முடைய சத்தம் கதவுக்கு வெளியே யாராலும் கேட்கப்படக்கூடாது என நாம் நினைக்கலாம். ஜெபமானது, அந்தரங்கமானதாகவோ அல்லது வெளிப்படையாகவோ இருந்தாலும், பயபக்தியோடு அது சர்வ வல்லவரை நோக்கியே இருக்கவேண்டும். மேலும் அது அந்த தருணத்துக்கேற்றவாறு இருதயத்தின் விருப்பங்களை வெளிப்படுத்துகிறதாக இருக்கவேண்டும். கர்த்தரிடத்தில் நாம் எதற்காக செல்கிறோம் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கவேண்டும். நாம் சொல்வதற்கென்று ஒன்றுமில்லாத நேரத்தில், கிருபாசனத்தை நோக்கி செல்லாமலிருத்தல் நல்லது.

எந்த கூடுகையின் முடிவிலும், செய்தியளித்தவர் பத்து அல்லது பதினைந்து நிமிடங்கள் அல்லது ஐந்து நிமிடங்களாவது ஜெபித்தாலும்கூட அது ஞானமற்ற செயல் என நாம் நினைக்கிறோம். இரண்டு அல்லது மூன்று நிமிடங்களே மிக அதிகம் என நாம் நினைக்கிறோம். நம்முடைய தேவைகள் எல்லாவற்றையும் குறித்து கர்த்தர்அறிவார், அதோடு நாம் சபையினுடைய நிலைமையை சீர்தூக்கிப் பார்க்கக் கூடியவர்களாயிருக்கவேண்டும்.

ஏதாவது ஒரு காரியத்திற்காக ஒருமணி நேரம் உட்கார்ந்திருப்பதும், பின் ஆராதனையை நீளசெய்யும் பொருட்டு நீண்ட ஜெபத்தை ஏறெடுப்பதும் ஞானமற்ற செயலாகும். நீண்ட ஜெபங்கள் அந்தரங்கமாக செய்யப்படவேண்டியவை. எனினும் சில கிறிஸ்தவர்கள் ஜெபத்தினால் உற்சாகப்படுத்தப்படவேண்டியவர்கள். சிலர் எந்தஅளவுக்கு ஜெபிக்கவேண்டுமோ அந்தஅளவிற்கு ஜெபிக்காதவர்களாக இருக்கின்றனர். ஜெபம் ஒரு மிகவும் அருமையான சிலாக்கியம். அதை ஒருவர், ஒரேவித கருத்துக்களை திரும்பத்திரும்ப முடிவில்லாமல் சொல்வதன்மூலம் தவறாக பயன்படுத்தக்கூடாது.

—————————————

ஜெபிக்கும்போது விழிப்பாயிருப்போம் –

நம் விளக்குகள் தூண்டப்பட்டு, எரிகிறதாயிருந்து.. ;

நாம் காத்திருக்கும் நேரம், பணிசெய்வோமாக –

நம் போதகர் வரும்வரைக்கும் ;

நாம் சந்தோஷப்பட்டு துதிபாடுவோமாக –

ஒவ்வொரு முன்னறிகுறியை உணரும்போதும்

——————————